

- а) запитаната държава членка също е страна в съдебно производство за връщане в масата на несъстоятелността на платени вследствие на събирането суми, или че
- б) запитаната държава членка се грижи само за събирането на вземането чрез принудително изпълнение и за предявяването на вземането в производството по несъстоятелност, а запитващата държава членка е ответник по отменителния иск в производството по несъстоятелност, който е във връзка с това кое имущество спада към масата на несъстоятелността?
2. Трябва ли Директивата да се тълкува в смисъл, че вземания на други държави се събират въз основа на искане за събиране чрез използването на същите средства, но така, че събраните активи остават отделно и не се смесват с имуществото на запитаната държава, или да се тълкува в смисъл, че се събират заедно със собствените вземания, така че се смесват с имуществото на запитаната държава членка? С други думи: цели ли Директивата единствено да се забрани неравнопоставеността на вземанията на друга държава?
3. Може ли правен спор по отменителен иск в производството по несъстоятелност да се приравни на спор във връзка с изпълнителни мерки по смисъла на член 14, параграф 2 и отгук да се направи изводът, че според Директивата запитаната държава членка е ответник и по този спор?

⁽¹⁾ Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 година относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 2010 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 15 декември 2017 г. — D. H./Ministerstvo vnitra

(Дело C-704/17)

(2018/C 083/18)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: D. H.

Ответник: Ministerstvo vnitra

Преюдициални въпроси

Допуска ли тълкуването на член 9 от Директива 2013/33/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета във връзка с членове 6 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз национално законодателство, което не позволява на Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) да упражни контрол върху съдебно решение във връзка със задържането на чужденец, след като той е бил освободен?

⁽¹⁾ ОВ L 180, 2013 г., стр. 96.

Преюдициално запитване от Svea hovrätt (Швеция), постъпило на 15 декември 2017 г. — Patent- och registreringsverket/Mats Hansson

(Дело C-705/17)

(2018/C 083/19)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea hovrätt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Patent-och registreringsverket

Ответник: Mats Hansson

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че върху общата преценка на всички релевантни критерии, която трябва да се извърши в рамките на оценката на вероятността от объркване, може да окаже влияние фактът, че даден елемент от марката е бил изрично изключен от защита при регистрацията, т.е. при регистрацията е направена т.нар. декларация за отказ от отговорност?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, може ли в такъв случай декларацията за отказ от отговорност да повлияе на общата преценка по такъв начин, че компетентният орган да трябва да отчете въпросния елемент, но да му придаде по-ограничено значение, и така да приеме, че същият е лишен от отличителен характер, дори елементът да има de facto отличителен характер и да е преобладаващ в по-ранната търговска марка?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, а отговорът на втория въпрос е отрицателен, може ли въпреки това декларацията за отказ от отговорност да повлияе на общата преценка по какъвто и да било друг начин?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ 2008, L 299, стр. 25).

Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 22 декември 2017 г. — А

(Дело С-716/17)

(2018/С 083/20)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 45 ДФЕС — като се има предвид тълкуването му в решение по дело С-461/11 ⁽¹⁾ — правило за съдебна компетентност като това, което е предвидено по датското право и което има за цел да гарантира, че разглежданият молбата за опрощаване на задължения съд познава и при преценката си може да вземе предвид конкретното социално-икономическо положение, в което длъжникът и семейството му живеят и биха могли да живеят в бъдеще, както и че тази преценка би могла да се извърши по предварително установени критерии, които определят какво може да се счита за приемливо скромно стандарт на живот при опрощаване на задължения?

Ако отговорът на Съда на въпрос 1 е, че ограничението не може да се счита за обосновано, поставя следния въпрос: